

Húsvét az élet ünnepe

Húsvét vasárnap volt. Az egyik kápláni helyemen az előző éjszakát fiatalok népes csoportja imában virrasztotta át, és reggel e vidám és lelkes fiatalok ott álltak a templom előtti téren. Arcukról öröm sugárzott és öröme gyúlt a szíve annak is, aki rájuk tekintett. Magatartásuk nemcsak fiatalságukat tükrözte, hanem lelkesedésük sokkal mélyebbről tört fel. Isten kegyelme magával ragadta egész valójukat. Újból átérték a hihetetlennek hangzó, de megdönthetetlen bizonyosságot: Krisztus valóban feltámadt. Az élet erősebb a halálnál, a szeretet a gyűlöletnél és a jószág a gonoszságnál. Átélték az első húsvéti esemény döbbenetes hatását és ez csaknem 2000 év után is hatott és magával ragadta őket. Osztottak a tanítványok hitelt érdemlő tanúbizonyságával és meggyőződéssel. A feltámadást újságírók és média sztárok nem láthatták, az eseményt nem filmezték, de mindennél meggyőzőbb tény: az első és hiteles tanúkat a Feltámadott Jézussal való találkozás gyökeresen átalakította. Ez a tanúbizonyság meggyőzőbb minden technikai rögzítésnél. A feltámadás történelmi tény az evangéliumok pedig a legmegbízhatóbb történelmi dokumentumoknak bizonyulnak. Mind a négy evangélista leírta a húsvéti eseményeket úgy ahogyan ők arról értesültek és ahogyan az apostolok kezdettől fogva hirdették. Ez a hit nem származhatott belőlük, és nem egy félrevezető összebeszélés és megegyezés alapján kezdett hirdetni, tanítani és leírni a húsvéti feltámadás gyönyörű történetét. Ők valóban találkoztak Jézussal és csak ez a találkozás készíthette őket, hogy újjászülessenek és életük végéig együtt és egyöntetűen hirdessék: feltámadt, valóban feltámadt, hisszük, láttuk, tapintottuk.

A feltámadás első tanúi ezért meghaltak és hinni kell azoknak, akik valamilyen ügyért a legnagyobbat még az életüket is feláldozzák. Valami történt Húsvétkor, mert ezek a tanítványok lélek- tani változáson mentek át. Gondoljunk csak Mária Magdolnára, Péterre, Jánosra, a hitetlenkedő Tamásra, de a többi először bizonytalankodó, majd hitükben és szeretetükben megerősödő szemtanúkra is, de az erre a hitre épülő Egyházra is, mely ebből él hánykódva de el nem süllyedve. Igen ezt hozta

a Húsvéti feltámadás, Jézus feltámadása. Hitet és tettekben megnyilvánuló áldozatos szeretetet, pontosabban az erre való felhívást és kihívást. Mert Jézus él! Az élet szép, mert van értelme, élni jó, mert van feladatunk és küldetésünk, szívünk utolsó dobbanásáig. Nagyon jó és megnyugtató ilyen jézusi hittel élni és tájékozódni ebben a bizonytalan, bonyolult világban.

A húsvét az élet és az újrakezdés ünnepe minden ember számára! Jézus feltámadása nélkül nincs értelme a létünknek. Az élet nélküle csonka, üres, megmagyarázhatatlan, kilátástalan, és csupán egy szomorú tánc a temető kapujában. A húsvéti hit ajtót nyit egy másik világra és az embert felemeli minden teremtmény fölé, hiszen lelket hordozunk és mi is részesedünk egyszer ebben a feltámadásban és a nekünk készített örök életben. Aki ebben hisz az élet értelmében hisz, szeretet végső győzelmében hisz. E hit nélkül minden olyan ingatag és lassan minden beszürkül és nevetségesen összeomlik, mert „ha Krisztus fel nem támadt, hiábavaló a hitünk.” (1 Kor 15,14) Ezt az életet csak a feltámadás hite és a túlvilágba vetett reményünk teszi elviselhetővé, a hit, hogy e világnak van kapuja és kijárata.

Jézus feltámadása legyen a mi feltámadásunk is. Az igazi feltámadás itt és most kezdődik, az Ő segítségével, valóban mélységes hittel és környezetünkben megélt áldozatos szeretettel. Ma is fel kell támadni, valamiképpen mindannyiunknak fel kell támadni, mert nem elesni szégyen, hanem úgy maradni!

Szeretetlenségből, az örökös elégedetlenségből és békétlenségből, a reménytelenségből, pokoli sorsokból, a régi énünkből, rossz szokásainkból, a kisstílű földhöztapadottságból az örök halált hozó eltékozolt életből. Kell a megújulás a 2000 éves kereszténységünkben és az 1000 éves magyarságunkban.

Ezt hozza meg Húsvét ünnepe mindannyiunk számára szeretett országunkban, városunkban, családjunkban, közösségeinkben. Az apostolok példájára: rendíthetetlen hitet, áldozatos szeretetben tett és munkakedvet, összefogásban töretlen reményt, nem a múlton kesergő hanem a mában élő de a jövőt építő derűs optimizmusban. Mennyire rá vagyunk szorulva Húsvétra, mennyire rá vagyunk szorulva ezekre az indíttatásokra és érzésekre, erre a nagypénteki sötétséget legyőző fényre.

Élni és éltetni kell Húsvét üzenetét, hogy Húsvét éltesse bennünket.
Ne féljeteK, örüljeteK és vigadjatok, mert Krisztus feltámadt, valóban feltámadt.